

H. O. Hansen: Naar man nu for tredie Gang skrider til Rekonstruktion af Landmandsbanken, er det, som er foreslaaet, jo netop det Grundlag, som den Handelsminister, der sad i Ministeriet Neergaard i September Maaned, da Banken blev rekonstrueret anden Gang; advarede stærkest imod. Han skildrede den Gang, hvilke ubehagelige Følger det vilde faa for alle de Provinsbanker, som laa paa Steder, hvor Landmandsbanken havde spændt sit Filalet ud, og sikkert med megen Begrundelse. Der siges nu, at man vil søge at afværge det, som den højtærede daværende Handelsminister (Tyge Rothe) udtalte Frygt for, nemlig at Pengene bliver trukket bort fra de mindre Banker. Der melder sig her ogsaa et andet Spørgsmaal: Kan man afværge, at Sparekassernes Midler trækkes ud? Nu da Landmandsbanken bliver statsgaranteret, bliver det efter min Formening et Spørgsmaal, der ogsaa kommer til at berøre Sparekasserne, og jeg henstiller til det Udvalg, som maatte blive nedsat denne Sag vedrørende, at overveje ogsaa dette Spørgsmaal.

Jeg fremhævede under Forhandlingen om Landmandsbankens Rekonstruktion i September Maaned, at det forekom mig, at man var nødt til at træde hjælpende til fra Statsmagtens Side for ikke at slaa for meget i Stykker, for ikke at faa yderligere Standsning i vort Erhvervsliv, som i Øjeblikket ligger tilstrækkeligt, ja, altfor meget lammet, for ikke at faa yderligere Dyrtid i Byerne, for ikke at faa forøget vor Arbejdsløshed, og ud fra disse Hensyn tiltraadte vi den foreslaaede Rekonstruktion i September Maaned. At Spørgsmaalet om Sparerne i de andre nødlidende Banker den Gang rejste sig, er rigtigt, men det maatte ses ud fra den Betragtning, at man var nødt til at foretage dette Skridt fra Statsmagtens Side af Hensyn til Byerhvervene i det hele taget, af Hensyn til ikke at øge Faren for Dyrtid, yderligere Arbejdsløshed og yderligere Krak, som det vilde medføre, hvis man ikke traadte til. Nu melder der sig imidlertid igen det Spørgsmaal, hvad man skal gøre overfor de Bankforetagender, som alt er krakket, nu da man anbefaler en Ordning som den her foreslaaede. At det bliver nødvendigt igen under en eller

anden Form at træde hjælpende til overfor Landmandsbanken, ser jeg ganske klart, for ikke at skabe yderligere Katastrofe, yderligere Arbejdsløshed, yderligere Dyrtid i Byerne; naar Kronens Værdi yderligere forringes ved en dansk Storbanks Sammenbrud, vil Dyrtid og Arbejdsløshed yderligere hænge vort Land. Jeg ser derfor, som sagt, ganske klart, at det bliver nødvendigt under en eller anden Form at træde hjælpende til. Om det skal være under den her foreslaaede Form, er et Spørgsmaal, som jeg i Øjeblikket ikke skal udtale mig om. Men med samme Kraft melder ogsaa det Spørgsmaal sig, om det ikke maa blive nødvendigt for Regeringen og for Rigsdagen at finde en Form, hvorunder de kan træde hjælpende til overfor de andre sammenbrudte Bankers Sparerere. Det er et Spørgsmaal, som man nu, naar man vedtager en ren Statsgaranti for Sparerne i Landmandsbanken, ikke helt kan komme udenom. Jeg bemærkede, at den højtærede Handelsminister ved Fremsættelsen af Lovforslaget udtalte, at det stadig var under Overvejelse i Ministeriet, hvad man skulde gøre, og den højtærede Handelsminister syntes i Dag at være Spørgsmaalet nærmere end nogen Sinde tidligere, men det nytter ikke, at det kun bliver ved Ord, man kommer til her at finde en Form.

Jeg kan ikke undlade ved denne Lejlighed ganske kort igen at rejse de Spørgsmaal, som jeg rejste i September, da Landmandsbanken sidst blev rekonstrueret, og senere ved Finanslovforslagets første Behandling, nemlig om Regeringen ikke agtede at afværge Gentagelser af den Slags Katastrofer ved en yderligere skærpet Banklovgivning og Aktielovgivning samt en Trustlovgivning. Jeg maa i Dag gentage det Spørgsmaal, om man ikke nu har faaet Øjnene op for Skadeligheden af den Fortrustning, som gennem Landmandsbanken indenfor Pengevæsenets Omraade fik Lov til at sætte sine frodige Spor til Ødelæggelse for vort Erhvervsliv, og om man ikke fra Regeringens Side vil hindre en Gentagelse deraf. Det forekommer mig, at man ikke nu mere kan vise dette Spørgsmaal fra sig. Alt for sent greb man ind; man lod Landmandsbanken skatte og valte, som den vilde, under Krigsperioden, man